ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8$00	Un an.....	10$00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0$10 la ligne de 6 points par justifications de 9 cicéros qualle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ HAI SỐ 326
Ngày thứ sau
21 Août 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỈNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BÁO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ đề gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỈNH

Báo báo về việc buôn bán hay là việc gì cần thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 KỲ, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

DEPOT LEGAL INDOCHINE
Nº 2911

CÓ NÊN NÂNG ĐỠ TRÌNH-ĐỘ HỌC-THỨC CỦA ĐÀN-BÀ LÊN CAO CHĂNG ?

Vật-thực là đồ nuôi sống cho thân, học-thức là món nuôi sống cho hồn ; vật thực thiếu thì thân không vững, học thức thiếu thì hồn không định, còn thân thể sung-túc mà tinh-thần không cùng-cát cũng không ích gì, bởi vậy cho nên dầu nam-tử hay nữ-lưu cũng đều cần phải có học thức mới mong làm người có hồn đủng.

Đàn-bà có học thức ! Nghe qua mấy tiếng thì trí ta tưởng tượng ngay ra một cô gái An-nam mặc đồ « đầm » nắm tay chào hỏi mấy ông Annam mặc đồ « tây », cười nói ngả nghiên ngả ngửa, cử-chỉ tự-do, không còn ở trong phạm-vi đàn-bà con gái nước nhà nữa. Hoặc là một ngàn năm nữa mà rủi có vậy thì chẳng biết nói sao, chớ ngày nay vì trình độ dân tộc mình kém cỏi quá, thấy điều trái lẽ ấy dầu ai cũng nhăn mặt nhiều mày đau lòng cho hỡn luân lý. Tại có vậy nên hết thảy phe đàn-bà có học-thức đều vươn cái ác-cảm của nhà đạo-đức ; tại có vậy nên các nhà có con cho đi học trong lòng lo sợ hoài, e cho con mình buông-lung trong con đường tự-do mới-mẻ ; cũng tại có vậy nên bước đường học-hỏi của đàn-bà phải ngưng-trệ. Cách cử-chỉ tự-do của các cô tân học ngày nay nếu có ai dám mở miệng khuyên can các cô thì các cô trẻ nhún chê đủa rằng quê-mùa hủ-lậu. Xem con người xét gần nghĩ cạn như thế thì đủ biết rằng trình-độ học-thức hồi còn thấp-thỏi lắm. Mà thật quả vậy, hồi ra thì cô nào bề học hỏi cũng tầm thường, không chỉ đủ làm ra một người hoàn-toàn tư cách. Đã học-thức tầm-thường mà còn kèm thêm cái tật ham mới đổi cũ, gây nên lắm điều quái-dị, còn chi bảo hại cho con người thất đức bằng !

Học dở thì hay làm càn, lẽ ấy ai cũng biết. Vậy chị em mình phải rảng lướt qua cho khỏi cái thời-kỳ cận-dở ấy, bước lên cho tột nấc thang học-thức tuyệt mù kia, đàn-bà các nước đương đợi chị-em mình đó. Hễ học-thức cao thì nhãn giới rộng, nhãn giới rộng thì thấy mình lỗi mà chừa, thấy người phải mà theo, tập sửa tánh tình lại, còn lo chi ai gọi đàn-bà có học mất nết nữa.

Đã nói về học thức của đàn-bà chị em mình, hãy bàn qua coi đàn-bà có nên đi học chăng đã.

Đàn bà nên đi học.

Một là vì đàn-bà cũng có trí tuệ như đàn-ông. Sanh ra phận gái mong-manh, chớ trí cũng cao mà gan cũng lớn như đàn-ông vậy. Thử xem trong một lớp học xen lộn học trò trai gái, thường thường mấy trò gái chiếm lấy số đầu, tuy đã biết tại trai lơ-láo, gái chăm-chỉ, song cũng nhờ có trí mà đặng. Đều này em thường nghe mấy ông giáo và mấy bà giáo nói lại.

Hai là vì đàn-bà hay có trí tưởng-tượng hơn đàn-ông. Thường đàn-bà hay suy nghĩ, cho nên đàn-bà không có học tưởng lầm-lạc, nghĩ suy quấy quá, nói nhiều điều trái tai, hay bị chồng chê rằng : « Đàn-bà nhiều chuyện ». Có lẽ chị em thường nghe câu ấy lắm chớ. Cái trí tưởng tượng này có ích cho sự học-hành lắm.

Ba là vì đàn-bà tính-tư rất nồng-nàn, lòng hay cảm động ; điều này cũng có ích về sự học và về sự làm bài võ văn-chương.

Bốn là vì đàn-bà có tánh ham muốn và kiên-nhẫn hơn đàn-ông. Ham muốn thì rắng học, kiên-nhẫn thì học bền nên hễ cho đi học thì chắc thành tài, chẳng những là thành tài mà thôi, mà còn mau thành tài kia nữa.

Sơ-lược ít điều thôi, đây em xin bàn thử mấy điều cần yếu buộc đàn-bà con gái phải có học thức.

Nói thiệt mà nghe, trong trời đất có còn chi vui cho bằng một cặp vợ-chồng đồng-thinh đồng-khí, ý hiệp tâm đầu, chồng xướng có vợ họa, vợ nói có chồng nghe ; người vợ học-thức không đắm-đuối chồng, biết chỗ phải mà khuyến-khích chồng, không vì chuyện tư-dục mà xuôi cho chồng bỏ điều đại-nghĩa ; vợ như thế chồng nào không nể vì, chồng nào không yêu-trọng. Làm vợ đặng như vậy đã có công với gia-đình mà xã-hội cũng mang ơn nữa. Ấy là một điều cần vậy.

Con trẻ nhờ mẹ dạy-dỗ hơn cha, mà mẹ nên, mẹ có học, con mới nhờ chớ. Có nhiều bà mẹ dốt cũng thuộc cách dạy con, con cũng nên, cũng tử tế vậy, nhưng sao cho bằng mẹ hay chữ. Sau này ta cần phải có trẻ thiếu-niên cho thật cứng-cát về hình-thức về tinh-thần, thế phải nhờ mẹ có học. Ấy là hai điều cần vậy.

Lấy theo lẽ công-bình, ai dám bảo đàn-bà không nên học hỏi ? Vì lẽ gì đàn-ông không cho đàn-bà có học thức, không cho đàn-bà khôn-ngoan, không cho đàn-bà nghe xa thấy rộng ? Ấy là ba điều cần vậy.

Đàn-bà có học còn có thể giúp sức cho xã-hội nhiều hơn đàn-ông. Như một bà giáo phần chắc dạy học trò mau hay mau giỏi hơn ông giáo, vì đàn-bà hay trì chí, không bỏ qua, có dạy học trò mình được thông hiểu ; học trò lại mến bà giáo hơn ông giáo vì bà nói-năng nhỏ-nhẹ, cử-chỉ niềm nở như mẹ ở nhà ; cách nhỏ-nhẹ êm-đềm, niềm-nở từ-tế này có ảnh-hưởng trong sự tấn-bộ của trẻ con lắm. Đàn-bà có học lại biết cách giáo-dục, thuộc tánh tình con trẻ hơn đàn-ông nữa. — Còn theo phong-tục mình thì nam nữ thọ thọ bất thân, trai gái muốn trao đồ cho nhau còn không chuyền tay nhau nữa thay, huống chi đàn-bà lác khác hoa nở nhụy đâu đón quà lễ mà đàn-ông thấy thuốc đụng chạm, người quen thì thôi, không quen thì lấy làm khó chịu. Phải chi có đàn-bà thầy thuốc thì tiện lợi biết bao !

Xem mấy lẽ trên đây đủ hiểu rằng đàn-bà phải có học-thức, mà trình-độ học-thức cũng đáng nâng đỡ lên cao như của đàn-ông vậy. Người đàn-bà càng nhiều học thức càng cao giá-trị ; càng cao giá-trị càng lo cho nhơn phẩm mình, ai đâu khờ dại gì đem thân trong ngọc trắng ngà mà vùi lấp bùng non bao giờ, có chăng là những chị « em nhem » làm nhơ cho nữ-giới.

Thôi, tóm lại lời, em ước mong sao từ đây chị em mình có tôn ghi mãi với non sông.

Mademoiselle Đ. O.

Văn nữ-giới

Vài lời thô-thẻ cùng ông Lê-tích-Đức

Em rất mộ quốc-văn nhưng xưa nay chưa từng dám cả gan viết một bài cảm gì đăng lên báo chương bao giờ, vì em biết sức văn của em còn đương vào thời kỳ luyện tập, đã cả dâu dám dòng trống trên đàn ngôn luận mà để cười cho các bậc thức-giả. — Chỉ vì vừa rồi thấy C. L. B. có đăng một bài của M. Lê-tích-Đức BÀN VỀ CUỘC BÚT CHIẾN *mà buộc lương tâm của em xui em phải viết ra, vậy xin chư vị độc-giả cũng lượng tình, mà chớ cho lời em nói đây là không có cớ vậy.*

Cuộc thi sắc đẹp của C. L. B. mở ra, chánh đáng hay không chánh đáng, các nghị đã nói đến nhiều lần, bây giờ em dầu có nhắc lại cũng không ra ngoài cái lý tưởng ấy duy em tự răn lấy em, răn những chị em bạn thân của em, ai thì đẹp mặc ai, ai rao hàng mặc ai, chị em ta là gái nhà Nam, kín cổng cao tường cạn dòng lá thắm tuyệt đường chim xanh !

Vậy thì ngày nay em cũng bắt tất phải nói nữa, duy trong bài ấy thấy ông Lê-tích-Đức có nói một đoạn tưởng có quan hệ đến danh dự của bọn nữ-lưu ta, trong đoạn ấy có nói rằng : « Sau này nhờ nhà nước coi trị, trước lo dắc dìu cho hàng nam tử rồi sau dòm lại thấy bực nữ lưu quá nên U MÊ (!) *mới lập thêm bang nữ học, thiết lập nữ học đường các nơi, được có rèn tập đặng công dung ngôn hạnh cho bọn quần xoa... » — Ông Lê-tích-Đức ôi ! Em xin mạng phép ông mà nói rằng ông nói câu ấy thiệt là quá ngu quá dốt, ông nói dòm thấy bực nữ-lưu chúng tôi quá nên* U-MÊ, *chúng tôi xin vui lòng mà lãnh lấy hai chữ « U-MÊ » ấy, song một người nam-tử trình độ học thức như ông mở miệng nói bậy như thế, thì tôi tưởng cái phần U-MÊ lại gấp mấy chị-em tôi, tôi nói thế không phải sỗ sàng, dốt, ông nghĩ lại mà coi từ khi Chánh phủ Đại-Pháp lập ra nữ-học-đường tới giờ, về con đường Pháp học của bọn nữ-lưu chúng tôi quả nhiên cũng có tấn-bộ thiệt, song cứ như lời ông nói « được có rèn tập đặng công dung ngôn hạnh cho bọn quần xoa » thì thiệt là ông nhầm mất nói bậy ! Công, dung, ngôn, hạnh bốn điều đó chính là bài học gia giáo của chị-em tôi lưu truyền đã bấy lâu nay, bài học ấy không phải viết ra giấy, không phải vạch ra chữ, không phải cắp sách đi nhà trường như các chị em nữ học-sanh bây giờ, vậy mà dung cũng không đến nỗi quá ư quê mùa cục-kịch ; ngôn cũng không đến nỗi quá ư bỉ bỉ cận dở ; công cũng không đến nỗi quá ư vụng về ; hạnh cũng không đến nỗi quá ư trắc nết ; đều là nhờ nền nếp gia giáo của cha mẹ trong nhà có lời khuyên nhủ của chị em chúng bạn. Nay cứ như lời ông nói thì trước khi Nhà nước chưa lập nữ-học-đường, chị em tôi chưa biết gì là công, dung, ngôn, hạnh cả hay sao ? Nay được một phần trong số ít chị em đã vô tòng học trong nữ học-đường, là được có rèn tập đặng công dung ngôn hạnh cả hay sao ? ! Tôi chưa thấy một vị nam-tử nào mà bình phẩm chị em tôi một cách hỗ đồ làm vậy ? Đến như ông nói vì dòm thấy bọn nữ lưu quá nên* U MÊ *nên mới lập ra nữ học-đường thì ông đối với thân mẫu ông ở trong nhà là người con bất-hiếu, ông đối với xã hội nữ lưu chúng tôi là người cuồng-ngôn. Nầy ông thử coi những bậc nữ-lưu nước ta ngày trước, hay chữ như bà mẹ ông Trạng Nguyễn-bỉnh-Khiêm ; hay thơ như bà Huyện Thanh-Quan, bà Nguyễn-thị-Điểm có Hồ-xuân-Hương ; anh hùng như bà Trưng-Trắc bà Trưng-Nhị bà Triệu-Ẩu ; tiết-nghĩa như là Phan-thị-Thuần, bao nhiêu những bậc danh-nhân nữ-lưu, kể ra còn nhiều, mà đều sản xuất trước khi chưa lập nữ-học đường cả, vậy mà ông dám lăng cho hai chữ « U MÊ » thì nghĩ ông cũng cả gan thiệt !*

Không nói đâu xa, nói ngay như ông đây, cũng biết cầm ngòi bút viết trên báo chương, cứ bề ngoài mà coi, thì chân-giả không biết ; thị phi không tường, song cũng khá dễ kêu là một nhà văn-sĩ, vậy thì mẫu-thân ông trước khi chưa đẻ ra ông chắc cũng còn ở vào cái thời kỳ « u mê » ấy, mà sao đã có một người con văn-chương đủng bực, nghị-luận siêu-xa như ông ! Xin ông nghĩ kỹ lại mà trả lời cho em rõ.

Em cũng biết rằng em là thân-phận nữ-lưu, khuê-môn bất xuất, công-việc trên báo-chương để dành cho các ông, vậy mà nay vì một lời nói sai nói bậy của ông, không lẽ điềm-nhiên, nên phải ép lòng giải-bày cùng ông, thiệt là vạn bất đắc dĩ, xin chư độc giả và ông cũng lượng tình cho.

Sau hết xin dặn ông rằng : từ báo là đàn ngôn-luận chung, mỗi một người viết viết ra, quốc-dân đều chú-mục vào, từ sau trở đi ông có muốn nói câu gì cũng phải nên nghĩ kỹ một chút kẻo cái tiếng u-mê kia không đủ phần cho bọn nữ-lưu chúng tôi mà lại đủ phần cho ông vậy.

Sơ-sài vài lời, ép lòng em phải nói, mong rằng cao bà chị sẻ nhân đây mà dạy cho ông Lê-tích-Đức tự là Quân-từ Trước quê quán ở Gò-công một bài học u-mê thì may cho ông lắm !

TRẦN-THỊ-LỘC

Thi võ tại rạp hát Casino

Tối thứ năm 20 Août 1925 đúng 9 giờ tại rạp hát bóng Casino có một cuộc thi võ bốn độ rất lớn theo như chương trình đăng dưới đây :

1· Roso (Tonkinois) đánh với Kid Thomas (Cochinchinois).
(4 hiệp)

2· Bathandier (Marseillais) đánh với Bassin (Martiniquais).
(10 hiệp)

3· T. R. Sosa (Philippin) đánh với Werlet (Parisien).
(10 hiệp)

4· Naegelin (Français) đánh với Kid Alfred (Philippin)
(12 hiệp)

Cuộc thi võ nầy nên đến xem lắm vì trong bốn độ thì độ nào cũng là hay hết cả. Từ ngày Saigon bày ra cuộc thi võ tôi mới thấy có lần nầy là đông tay võ-sĩ thiện nghệ đua thi mà thôi.

Ri-Ri

Ngụ-Ngôn

Ta đang ngồi trong nhà xảy có một ông già đến xin ăn, ta không cho ăn cho gạo chi lại chẳng đặng, sao, nhưng mà ta phải cho. —

Ta đi ngang qua cầu gặp một con chó tó ngợp dưới nước ta bỏ đi luôn lại chẳng đặng sao nhưng mà ta không đành.

Sự « phải cho » với « không đành » tại đâu mà ta biết rõ đó ? Ấy là Thần-lương-tâm của ta vậy !

Joseph VIỄN-HƯƠNG
Bảo-liêu

Dư-luận

Có nên cản trở

Cuộc đấu sắc đẹp của C. L. B. tổ chức đây chăng ?

Ai là người có lòng lo vì công-ích, có dạ nhiệt-thành vì phong-hóa, vì nước nhà vì chủng-tộc thấy cuộc đấu « sắc đẹp » của C. L. B. bày ra mà nở điềm nhiên tọa thị cho đang ?

Vì sao vậy ? Là vì cuộc « đấu sắc đẹp » nầy, nếu ai để ý nghĩ suy, thì thấy không bổ ích chi cho nước nhà mà lại thêm lo cho chủng tộc.

Một cái gia-đình nên hay hư, hay hay dỡ không phải là vụ tất ở nơi người đờn bà có sắc đẹp mà là vụ tất ở nơi người đờn bà có đủ tư cách vậy. Cái sắc đẹp bất quá là làm cho sướng mắt đẹp lòng đó thôi, ngoại trừ không biết lợi dụng vào đâu cho được. Chỉ như người đờn bà có đủ tư cách ; gia-đình sắp đỡ, có thể đở nâng ; sự nghiệp hầu tiêu, có phương gầy dựng. Chớ tôi chưa từng nghe có người đờn bà nào lợi dụng cái sắc đẹp đủ vẻ-viên ông chồng, giúp ông chồng làm nên bao giờ.

Sắc đẹp cũng vô bổ mà lại thêm lo. Vì phe nam-nhơn thường chê phe phụ nữ là khe-khắc chi tâm, non dạ non lòng như con nít. Cũng bởi phần nhiều phe phụ nữ hay tranh sắc tranh tài (tài đây là tiền đa), se-sua nơi đường ăn mặc. Các cô đã sẵn tâm tính như thế, rồi lại gặp cái phong-chào kì-dị ở bên C. L. B. vạt đưa lại, làm cho các cô lấy lửng như cá kia gặp nước, như lửa nọ bắt dầu. Nghĩa là : gần đây, báo C. L. đỡ xướng ra cuộc thi sắc đẹp, chọn mỹ-nhơn, thưởng tới bạc chục lít. Mặc sức cho các cô trau-tria thân thước, sửa soạn dung nhan hầu có ra tranh giành giải nhứt, lãnh chức Huê-khôi !

Trên đây tôi có nói : phe nam nhơn chê phe phụ-nữ là khe-khắc chi tâm thì lỗ có-nniên, tánh-nết lao-chao, hợp nghe cạn thấy, ít nghĩ ít suy. Hễ nghe ai xui giục, thấy ai bày-bố điều gì lạ-lạ lợi-lợi là dã chực sẵn thi-hành. Thoa son điểm phấn, dánh áo đánh quần, bán dạn thuyền-quyên, rao hàng mình trên báo, thì lỗi với phong-hóa nước nhà xiết bao ! ! ! Than ôi ! C. L. B. chẳng nghĩ đến lẽ nầy, xui giục phe phụ-nữ làm chuyện mất nết cho mang tiếng mang tâm là gái tơ mà dã-ngựa nghề.....

Đó là mấy ông chủ-bút phụ-bút C. L. gây nên đó. Từ xưa đến nay cái sắc lịch dã tận sát biết bao nhiêu là trang anh hùng hào kiệt ; phá tàng biết bao nhiêu là giang san sự nghiệp ; cái thảm họa vẫn bày ra trước mặt, há rằng ai lại không thấy hay sao ? Phương chi người đờn bà có sắc-lịch cũng tỷ như cây có hoa, bông có nhụy. Cây có hoa bông có nhụy, thì dễ rủ quến bướm ong ; còn người có sắc nước hương trời, mà không giữ được cái địa-vị kín cổng cao tường, thì càng dễ xiêu lòng dâng-tử.

Bạn thanh niên ta, trong một trăm người, dã được mười người thấy sắc đẹp mà ngó lơ như ông Liễu-hạ-Huệ ông Mi-Chúc chăng.

Câu Kiều rằng : « La cho cái sóng khuynh thành, làm cho đổ quán xiêu đình như chơi »

Rồi đây cũng vì cái vẻ đẹp Huê Khôi của C. L. B. tuyển mà các bạn thanh niên ta cùng các cô thiếu nữ ta sẽ diễn lắm tấn kịch đáng buồn cười, đáng khóc hại chẳng những làm rầu cho cha mẹ vợ con anh em thân-thích mà rồi kẻ ưu thế mẫn thời chẳng khỏi than dài... !

Tóm lại : Cuộc thi sắc đẹp nầy lợi cho người mà hại cho đồng bào ta ; có ích cho C. L. B. mà hại chung cho đồng-bào ta, vì sao vậy ? Vì các cô muốn thi sắc-đẹp thì phải chưng diện cho bảnh, muốn chưng diện cho bảnh thì phải sắm ngoại-hoá cho nhiều, thế là chà khách đường ngoài mà dặng thâu lợi, còn tiền của đồng bào ta thì như chén nước rịnh một ngày một cạn lần đi ; còn có ích cho toà C. L. B. là vì cuộc thi sắc đẹp đó mà mấy ông chủ bút được lân la với mấy chị bán phấn buôn hương, lại báo C. L. B. vì thế mà bán được chạy hàng, thâu được chút quyền lợi trong tay cho chủ hãng lòng rồi thì phong-hoá trôi kệ phong-hoá ; quốc dân trôi kệ quốc dân ; cái hại chung của đồng bào ai thèm vì đến. Nói đến đây không những than cho phong-hoá mà lại than cho cả báo giới nước nhà !

Vì thế các bà các ông có tình với phong hóa có dạ với giống nòi, nông nỗi nầy bước ra ; lo cản trở đồng bào không cho bước tới mà hầm xuống vực sâu, vậy mà những kẻ kia cũng chẳng chịu nhận rằng mình quấy, trở gây ra một trường « chưởi lộn ». Kẻ trợ Trụ vi ngược nhơn đó mà thọc đít ông nầy, chọc lét ông kia rồi dùng kế phản gián làm cho các ông nhảy nhổm. Nghĩ mà tức cười nôn ruột !

Tôi xin trở lại cái đề mục : « Có nên cản trở cuộc đấu sắc đẹp của C. L. B. tổ-chức đây chăng ? »

Tôi dám đoan chắc : trừ mấy ông chủ-bút trợ bút C. L. và mấy á lầu xanh ra, thì thấy thấy ai ai cũng biểu đồng tình, cũng rập nhau mà hô lớn lên rằng : Nên làm chớ !

Dầu cho viết cùn mực cạn cũng nên dầu cho hơi mòn mạng cùn cũng nói. Vì phong-hóa mà nói, vì xã-hội mà nói ! nói hoài nói mãi ai chưởi thầy ai ; Nói chừng nào cho cái thuật mỹ-nhơn thành ra cái thuật bánh vẽ mới là ?

Song rốt lại tôi xin các ông các bà từ đây hãy nín yêm, chẳng cần ra ấn cửa trường hát « ỏi lỏi » của họ làm chi cho lao tâm tiêu tứ để cho họ thong thả bong rạp cất giàng nón nao trong một lúc. Đợi đúng ngày đúng giờ họ hát, các ông các bà sai thằng tớ chực đếm coi khán-giả được mấy người, cái cuộc thi sắc đẹp của mấy ông chủ-bút trợ bút báo C. L. đối với mấy chị lầu xanh kết quả làm sao cho biết.

Các ông các bà ôi ! Xin các ông các bà hãy tin lời tôi châm chấm, đừng để chút ý chi nghĩ ngờ cho cuộc tổ-chức của họ sẽ đắc thành...

Vì chưng nước Nam ta thuở xưa háp-thụ cái phong-hóa của Tàu truyền tới nay là một cái phong-hóa đáng trân, đáng trọng, đáng lập bàn thờ, ngày như người Langsa là dân nước văn minh cực-điểm họ cũng kiêng nể khen dồi.

Ngày nay tuy vận-hội đổi xây, mỗi việc làm có khác, song óc đồng-bào ta chẳng hề phai lợt câu :

Trai thời trung hiếu làm đầu
Gái thời tiết hạnh là câu trau mình,

Chỉ nghĩa là : trai thì không ngoài phạm-vi tam cang ngũ thường ; gái thì không ngoài cái phạm-vi tam tùng tứ đức. Hay lắm ! ! ! Hay lắm ! ! !

Như thế tôi dám chắc con người gia phép, lễ nghĩa điều hòa, dầu có chịu bẹo hình bẹo dạng hay đứng ngồi trong trường hát « ỏi-lỏi » của C. L. B. bày ra, chữ trinh đáng giá ngàn vàng, chị-em ta còn biết trân trọng, huống chi là năm chục bạc của C. L. báo !

Vậy thì con nhà lễ nghĩa quyết không khi nào thèm dự vô cuộc thi sắc đẹp của họ. Duy còn lo một nỗi phe lầu xanh kia sẽ giúp vừa C. L. B. tán-thành cho nên công cuộc chăng ? Cái đó chưa dám chắc, nhưng nếu quả có thế nữa thì thiệt đúng như câu Kiều : cùng người một hội một thuyền dầu xa ! Các ông các bà tưởng cũng chẳng lạ gì !

Tôi xin nhắc lại một lần nữa rằng : « Có nên cản trở cuộc đấu sắc đẹp của C. L. B. tổ chức đây chăng » xin thưa rằng : nên cản trở mà chẳng cần cản trở làm gì ! Có phải hay chăng, xin nhờ các ông các bà thấy xa hiểu rộng xem đi rồi dạy lại, kẻ hậu sanh cảm đội chẳng cùng.

TRUNG-TIẾN.

Ai tín

Bổn báo mới hay tin buồn rằng : thân-mẫu ông Nguyễn-hoài-Trang tùng-sự sở Tạo-tác Sốc trăng là người bạn đồng-chí của bổn-báo mới lạ thế ngày 14 Août vừa rồi, hưởng thọ được 76 tuổi.

Bổn-báo xin trân-trọng vài hàng chia buồn cùng ông Trang và tang-quyến.

B. B.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Cuộc đá banh tại Kiêm-Biên

Nhơn dịp lễ Mông-Triệu, hội Thể-Thảo ở Kiêm-Biên mời hội L'Etoile de Giadinh lên đá banh hai bữa, trước để tranh hay tranh giỏi với các hội đá banh trên ấy, sau góp tiền quyên vào các hội phước thiện.

Hội L'Etoile de Giadinh nhận lời nên bữa thứ bảy 15 Août, đúng 5 giờ khuya, trừ các chiến tướng của hội Giadinh ra, còn có M. M. Nguyễn-khắc-Nương, Mẫu, Họa, Tự-Do và Viên-Hoành, đồng lên xe camion mà trực chỉ. Đường đi từ Saigon lên Pnompenh xa đến 240 ki-lô-mét, trên xe chỗ 24 người, toàn là tay ham mộ cuộc thể thảo, nên hối sớp-phơ cho xe chạy thật mau, gió tuông mát mặt. Xe chạy dọc đường có gặp nhiều xe hơi ở Saigon cũng đi lên Pnompenh đông lắm.

Khi tới bến đò Banam, anh em đều than đói bụng. M. Nguyễn khắc Nương liền đem bánh Quảc-nữ ra cho anh em dùng lót lòng, mà thật, nhờ có bánh ấy nên thuốc chốt hết mấy con kiến đang cắn bụng anh em.

Xe qua đò rồi chạy lên tới bến đò Chak Nangré, thấy có ông Lục-sự Trương vĩnh-Trường (Paul) M. M. Trần-trinh-Huy và Mạnh đón rước.

Hết thảy anh em đều qua đò rồi lên xe hơi riêng của M. Paul Trường mà về dinh ngài. Khi sáp đặc xong xuôi, quan Lục-sự mới mời anh em ra nhà hàng *Excelsoir* để dùng cơm trưa. Ăn rồi bữa cơm ấy đã 2 giờ chiều!

Các chiến tướng trở về chỗ nghỉ ngơi đến 4 giờ ra sân banh tháo luyện.

Đến 5 giờ, trên khán đài và bốn phía sân Pnom ở trước Tàn-thơ-viện đủ mặt người các nước đến xem đông nực.

Bữa nay hội Giadinh đá với hội Royal Club có M. Chaubert làm giám cuộc, và M. Tân-suon-Hoa. Bang-trưởng Triều-châu có cho một cái bộp bằng bạc để làm phần thưởng.

Trong nửa giờ đầu bên Giadinh chưa ra cản nên cách chạy cách đá còn lúng túng; song đạo hận tập gin giữ khích riêm nên chiến tướng Royal Club cũng khó qua xâm lấn cho được.

Qua nửa giờ sau, chiến tướng Royal Club muốn định cuộc hơn thua nên lo công kích một cách hăn hái lắm. Vì mắc lo công kích nên hơ bỏng sự đề phòng, bị Paul Thi đá banh lọt vô lưới. Thiên hạ vỗ tay như pháo nổ.

Đem banh ra đá lại Trung giựt được chuyền cho Rớt, Rớt lừa lên kế bị Noy nhảy đạp vô ngực làm cho Rớt té ngửa, Giỏi 2 chạy lên tiếp lấy banh mà tống vào cửa, anh thủ-thành vừa muốn lấy tay bắt, vừa muốn lấy chơn đá, nên mất ngày giờ, trái banh lăn ngay vô góc. (Royal Club thua đá 2 băn.).

Đáng nãy Rớt nhờ Fournié cứu cấp tận tình nên cũng lần lần tỉnh lại còn giám-cuộc thì đuổi Noy ra khỏi sân!

Đem banh để giữa sân đá lại, bên Royal Club quyết gỡ cho được nên giành giựt coi sốt sắn lắm. Song mỗi lần đem banh xuống đều bị Giỏi 1 đá trở lên trên hết. Một lát Phú giựt được banh liền giao cho Danh, Danh đá qua cho Xuân, Xuân thọc ngay vô lưới. Royal Club lại thua thêm một bàn nữa. Từ đó cho tới mãn giờ cũng không gỡ nổi.

Quan Đốc-tờ Tervié đứng giữa khán-đài trao hộp bạc (hộp bằng bạc chớ không phải hộp đựng bạc) cho M. Thơm và tỏ vài lời khen ngợi các chiến-tướng. Thiên hạ vỗ tay vang vầy và hết thảy người Annam đều có vẻ vui mừng dắc chí lắm. Nghe nói bữa nay góp tiền vô cửa được 600 $.

Tối lại cơm nước xong xuôi đúng 9 giờ anh em mới đến thăm hội Petit Collégien. Hội quán ở trên một từng lầu nơi con đường Galliéni số 92, tuy nhỏ hẹp mặc dầu song cách sắp đặc có vẻ trang nghiêm đẹp đẽ lắm.

Lúc hai đàng mới gặp nhau, tuy tay bắt mặt mừng song lòng còn bợ ngợ đến khi hai bên trình diện mới người rõ tỏ bày hơn thiệt thì coi bộ yêu mến thân thiết nhau nên nói cười vui vẻ quá.

Hôm trước hội Petit Collégien vì mến tài hội Giadinh nên có gởi tặng một con Sư tử bằng đồng rất đẹp, nay M. Thơm lại tặng cho hội ấy một tấm hình chụp đủ cả chiến tướng các hội đá banh ở dưới nầy để làm món kỷ niệm.

Chuyện vãn trót giờ kế dùng rượu Champagne rồi mới từ giã nhau mà lui gót.

Hội Giadinh ra về lấy làm căm xúc lắm, nên ai nấy đều ước ao rằng có ngày kia sẽ được tiếp rước anh em trong hội Petit Collégien một lần tại Saigon cho thỏa tình hoài vọng.

Lúc ấy đã 10 giờ khuya, anh em có kẻ đi thẳng xuống thành vua mà coi các cuộc lễ, có người đi xem hát cải-lương, lại cũng có ông không coi lễ không coi hát làm gì chỉ ngồi xe đi hóng mát theo thú riêng của mình...!

Sáng bữa sau là ngày chúa-nhựt 16 Août, mới sáu giờ, anh em đã thức dậy đi dạo phố phường. Ở Pnom-penh tuy kém sút Saigon song đối với con mắt lạ cũng có nhiều chỗ thú.

Chiều lại các chiến tướng đều than một mỏi và đau lưng, song cũng thay đổi sắc-phục dặng ra sân tranh đấu. Bữa nay hội Giadinh phải đá với Sélection du Cambodge, ấy là hội tuyển lựa các tay đá banh thật giỏi tại xứ Cao-man, là hội hay hơn hội Club Royal bội phần, và có M. Murtula làm giám-cuộc. Phần thưởng là một cái bình bông bằng bạc giá 1.500 quan của M. Trần trinh-Huy là tay cự phú ở Bạchiêu đỗ thưởng.

Bữa nay M. Rớt không đá được vì bị tức ngực, nên M. Thơ lên thế, còn Xưởng thì thế cho Thơ ở đạo hậu tập.

Đúng 5 giờ giám-cuộc là M. Murtula ra lịnh hai bên liền bày khai trận thế. Tốp xuống tốp lên, banh bay qua lại, như rồng dởn châu, như cọp giành mồi, cùng chúng ngồi coi không nháy mắt. Cách chừng 15 phút Mạnh được banh lừa khỏi Phú rồi đá nhằm trước cửa Giadinh. Giỏi 1 xốc ra, ai dè Giác chạy tới hất banh tránh Giỏi rồi đá ngay vô lưới. Của chuối một cái nằm dài song đã trễ.

Thiên hạ vỗ tay vang rân, bên Sélection lấy làm toại chí lắm.

Từ đó cho tới hết nửa giờ đầu bên Giadinh quyết gỡ mà bị Tiên cùng Danh ở hai bên góc chuyền banh sơ thất hoài nên Thi với Thơ cũng phải chịu phép.

Nghỉ uống nước chanh rồi trở vô đổi sân đá lại. Giỏi II liền lãnh chức trung-ương tiền-phuông thế cho Thơ cho mạnh thế công-kích. Đá được 15 phut, Phú bị hứng một trái banh nện tức bụng, thế là đạo trung-quân lại chích một cánh rồi. Nên từ đó cho đến mãn giờ bên Giadinh dợm gỡ hoài song gỡ cũng không nổi.

Chẳng hiểu M. Rớt phước tướng làm sao, mà hễ cuộc đấu cầu lớn nào thiếu Rớt đều bị thua hết cả. Như kỳ Giadinh đá với Saigon-sport cũng thiếu Rớt nên thua, nay lên Pnom-penh lại chịu thêm một kỳ nữa. Mà thua cũng phải, vì trong 11 chiến tướng, phần đá vô cửa là phần của trung-ương tiền-phuông, mà nay thiếu mặt rồi thì còn ai thế nổi. Vả lại Rớt can đảm và lọ lành, hễ theo banh thì không bao giờ bỏ, nhập trận thì mê trận, coi sự rủi ro như gió thổi mát mình, người dường ấy lãnh vai ấy gầm âu rất xứng.

Chiều bữa nay góp tiền vô cửa được 400 $. và trong hai bữa đá banh đều có *Musique Royale* giúp vui, đánh nhiều bài bản nghe ra rất êm tai khán giả.

Đến 7 giờ hai hội dẫn đến tại nhà hàng Excelsoir mà dùng một tiệc rượn để tỏ tình thân ái cùng nhau, lúc ấy M. Thơm có mời hội Pnom-penh cuối năm nay xuống Saigon tái đấu, thì quí vị ấy cũng nhận lời.

Đúng 9 giờ hết thảy anh em đều lên xe hơi trở về Saigon, vì sự trắc trở dọc đường, nên qua bữa sau, 9 giờ sớm mai mới tới chỗ.

Từ hội Giadinh lên tới khi về, đều nhờ có ông Paul Trường hết lòng chiếu cố, ngài chẳng nệ nhọc nhằn, lo từ chỗ ăn giấc ngủ, coi các chiến tướng như em út trong nhà, thật chúng tôi lấy làm cảm đội ơn ngài biết mấy. Khi mới lên thì ngài đi đón, khi về lại theo đưa đến 3, 4 ngàn thước và tỏ tình quyến luyến biết bao. Vậy chúng tôi chẳng biết lấy chi đáp tạ cho vừa, vì phú quí ngài đã sẵn rồi, vậy chúng tôi kính dâng cho ngài thêm một chữ « Thọ » nữa.

VIÊN-HOÀNH

Hướng truyền

Thời sự ở Quản-Đông

Quân đông quanh thành hơn 10.000 người, nhưng vẫn bình tịnh không xảy ra việc gì. Thơ từ thường ngày đều có đem qua Hồng-kông nhưng Điện tín thì chậm trễ lắm.

Ông Ford mua xát tàu hư để chế ô-tô

Ông Ford đã xuất ra 1.700.000 đô-la mua 200 cái xát tàu hư trong lúc chiến tranh đem về phá ra lấy sắt chế ô-tô.

Nóng chết người

Aden. — Khách quá giang máy chuyền tàu sang Viễn-Đông rất lấy làm khó chịu trong khi qua biển Đỏ (Hồng-hải) c'uyến tàu đi Úc-đại-lợi (Australie) có nhiều người bị bịnh và một người chết. Một người khách quá giang tàu « Paul Lecat » cũng vì thế mà chết.

Người Tàu sang ngụ Ấn-độ

Madras. — Xưa ở Madras ít có khi người Tàu tới ở nhưng từ khi Tàu có loạn đến giờ thì bọn khách trú đến đó rất đông, phần nhiều là bọn bán hàng gánh.

Một chiếc tàu chiến chở máy bay

Hongkong. — Chiếc tàu chiến Hermes của Hồng-mao đã tới Hồng-kông. Chiếc tàu chiến nầy chở đến 20 chiếc máy bay và trọng tải đến 11.000 tấn. Chiếc tàu chiến nầy về bực thứ hai trong các chiến hạm của Hồng-mao để vận tải các máy bay ở Viễn-Đông.

Sao mát thế

Nhựt. — Gió bão và mưa rất dữ dội làm cho các điện thoại đứt ngan. Tại Aichi một cái trường học và 14 cái nhà khác bị sập.

Cây long-não

Hànội. — Thấy trồng cây long não ở miềng giáp giới nước Tàu được kết quả mỹ mãng nên quan Thống sứ Bắc-kỳ đã thông tư cho các quan địa phương khuyến khích nhơn dân trồng thứ cây ấy.

Quan Toàn-quyền Varenne sẽ sang Đông-Pháp

Bổn-báo hay tin rằng quan Toàn quyền Varenne sẽ xuống chuyến tàu thứ hai trong tháng Octobre để sang Đông-Pháp ta.

Bịnh dịch tả ở Thượng-Hải

Ở Thượng-Hải trót ngàn người bị bịnh dịch tả, trong trăm người chết tới 12 người. Bịnh chứng đến 50 cách khác nhau.

Đáng khen phải khen

Em chưa từng đi đâu, ít thấy công cao nghiệp cả của người mà khen, còn nghe lóng mà khen đùa thì trái với bổn phận em là gái. Một hai khi thấy có quan thanh liêm, cũng muốn khen cho họ vui lòng, nhưng chưa chắc là thanh liêm thiệt, miệng nói nghe ra người có tâm chí lớn, nhưng còn ngại rằng cái tâm chí ấy sẽ bị miếng mồi ngon dánh đỗ như đám bèo bị sóng vỗ, như chòm mây bị gió thổi tan. Thấy có chủ ruộng biết thương tá điền, song còn e con vợ bỏ nó than thì mà dẹp nghề bác-ái đi chăng? Em mảng có *sợ* tình đời đời đổi mà lần lựa nay mai; *sợ* trước khen rồi sau mắc cở, chớ tiếng khen ai có tiếc gì, thấy phải phải khen là bổn phận mình vậy.

Nay em muốn khen gì đây? Em khen thuốc. Thuốc gì?

Thưa, em có người chị em bạn rủi mắc bịnh phung, chồng thấy tật nguyền bỏ lăng đi hoài, thốt sau không về nhà, sầm thương hai ngả. Đau trọn ba năm, nhà có một mẹ già nuôi dưỡng, chạy hết thầy, hết thuốc, mà cũng hết tiền, phải dành bó tay chờ chết. May cách bốn tháng nay có bác em ở xa sang thăm chơi, nói thầy Nguyễn-trung-Trí Cai-tổng Bình-khánh-hạ, làng Phú-phong (Travinh) có thứ thuốc đơn phung gia truyền trị bịnh truyền tử lưu tôn, hay là bịnh mới mắc như chơi. Bác em có nói cũng mới đây có thầy Nguyễn-văn-Nở Giáo-tập ở Cần-thơ và thầy Đây, Hương bào làng Long-đức (Travinh) cũng bị bịnh đó mà nặng lắm, lại mướn nhà ở gần thầy Cai, uống thuốc chẳng bao lâu lành mạnh như thần. Ước cũ mấy con kỳ-lân sắt cũng nổi. Việc nầy bác em rõ thấy vì bác em có qua lại đó chơi thường, còn biết bao người khác cũng nhờ thuốc ấy mà hết bịnh. Em nghe nói lật đật gởi thơ mua, ban đầu thầy gởi cho uống thử, uống coi thiệt hay, em mới gởi thơ nữa nài nỉ mua thêm uống lần nay lần, tới người chị em bạn em chẳng những là đã tật bịnh mà thôi, mà coi rõ ra thì còn mươn tươi tắn hơn xưa nữa. Nhờ vậy người chồng nghe thiên-hạ nói nên cách tuần nay trở lại nhà năn nỉ cây gia cả, bắn đò xưa, song người chị em bạn em chỉ ôm duyên mà tủi với trăng già, chớ không đành mở cửa phòng xuân rước người đơn bạc. Thiệt mùi đời cay đắng lắm ai ôi!

Nay chỉ cậy em viết ít hàng khen thuốc kiến hiệu nhơn dịp đây em xin giới thiệu phương thuốc hay cùng những người rủi mang lấy bịnh khốn khổ nầy. Chẳng thà chết chớ sống mà bịnh chẳng kỵ dám gần mình thì còn sống thừa làm chi, vậy mà không chết đặng mới khổ cho chớ. Người chết rồi, dầu sống lại cũng chưa bằng người đau phung mà bỏ cho lành lở; thế thì phương thuốc nầy còn quí hơn phương thuốc cải tử hườn sanh nữa.

Trên kia em có thưa rằng người hằng đổi tánh, nên em chưa vội khen còn thử thuốc hay thì sự hay hoài nên em mới khen đây vậy. Và em khen là vì cái chủ-nghĩa của em là thấy phải mới khen và đáng khen phải khen.

Mademoiselle Đ. Ô

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	111. 80
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	11 80
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine	11 80
Hongkong et Shanghai	11 80
Chartered Bank	11 80

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh kiểu vị cất bao nhiêu

Lúa Vinh-long	$ 85 tới 5$ 95
Lúa Gò-công	05 — 6 15
Lúa Rài-xàu	00 — 6 10
Lúa Bạc-liêu	10 — 6 20
Lúa Cao-man (trắng)	65 — 5 75
Lúa Cao-man (đỏ)	30 — 5 40
Gạo thường tứ	00 — 6 10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 51 $ 60

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc G. G. ROUME ở Hải-khẩu bữa 23 Août sẽ về tới.

Chiếc CHANTILLY ở Marseille bữa 26 Août sẽ qua tới.

Chiếc PAUL LECAT ở Trung-Huê và Nhựt bổn bữa 4 Septembre sẽ qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Port-Said đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 12 Août.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc CHILI bữa 23 Août sẽ chạy tại Annam và Bắc-kỳ.

Chiếc PAUL LECAT bữa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

QUA THIỆT! TỐT THIỆT! RẺ THIỆT!

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon bỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chợ bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, thì quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đủ thứ, nước thiệt tốt, đồ nữ trang kiểu vở khéo lóe hơn hết! Mà lại rẻ, nên mua đem về họ nay tôi bán lại kiếm sở hụt chuyến sau... Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm M. François Sự đáng tin cậy lắm.

T. TÙNG.

DỄ XÓM TRỐN MẶT

Ômôn. — Cũng nhờ thần-oai của quí báo Đ. P. T. E. mấy tháng trước đây có ấn hành 3, 4, bài công kích chuyện con dê xồm ở Thới-Long (Ômôn); nhờ đó mà dân sự trong làng nầy mọc Đ. P. T. H. rồi truyền tin nhau ra, già trẻ bé lớn đều hay rằm chẳng sót một ai. Hễ dê xồm lò đến đâu cũng bị người ta cười cợt, còn con nít thì la bé bé vang rần theo sau lấy chà cây rượt đập dê xồm chạy rải đó gục mặt, quáp đuôi xuống, xui-xị hàm râu để thấy từ cười vỡ bụng.

Bị vậy mà dê xồm phải bỏ xứ mà đi, nay nghe lại dê ta chẳng đi đâu, dê ta theo con dê cái tơ lớ ở trong một cái chợ nào đó, vì dê xồm ta thích cái mình xà uốn khúc, cái mặt dánh bông, cái dọng dông rang-rảng, mà chắc là có các miếng bay (vành ngoài vành trong, 7 chữ, 8 nghề gì đó) của con dê cái tơ nầy, nên dầu buồn thế nào mà xồm ta thấy mặt dê cái tơ thì cũng vui liền. Xồm thệ rằng dầu chết dầu sống gì cũng theo cũng cái-tơ cho trọn niềm tía con, ba lộn chồng vợ mà. Thiệt là xồm thích con dê cái tơ nầy quá chừng.

Bị sắp trẻ nhỏ ở Thới-long hay chọi ác hễ gặp mặt xồm thì chúng nó xúm nhau la bé bé rồi rắt chà cây tảo dừa rượt đuổi theo xồm sợ biến sắc, ngoảo-nghoảnh cái đuôi cụt cụt, hách cái hàm râu le-the ba sợi còi, xồm sải cẳng tứ bôn điểu sanh lộ hết dám lò đầu về Thới-long nữa, bỏ có một mình con dê cái già hiu quạnh ở trong làng cũ mà thôi, xồm đi lại tòm thâu trọn ở quyết theo dê cái tơ cho tròn nghĩa vợ chồng, ba lộn nữa, tía con!!!

Ước lể dê xồm nầy nên lấy cái q... đội cho mặt nhục nhã và yêm lặng cho rồi sao mà nó còn làm tỉnh, tưởng đâu chẳng ai biết nó là con dê xồm có tiếng làm bậy ở Thới-long, vinh râu vác mặt bé bé rùm tai rồn đất sao cả??

Long Thới

GIÀ YẾU GIÀ QUÍ!

Chodm. — Tại quận Mười-hai (Bình-đông, tử buổi gánh hát bội của bầu T... vào mướn đình mà hát, thì bạn nầy có một anh kép hát nghe nói là con cháu chi của ông bầu-tuổi vừa hai chín thật lịch sự trai. Vì vậy mà một bà lão kia, tuổi đã trí thiên mà còn mê mệt anh kép ấy, mong cho tai-tử giai-nhân hiệp mặt (hổ quá! lỡ nên mới muốn một cái nhà lá hầu một khi gặp mặt cho biết đa vàng. Bà lão ni là ai? Vẫn là một tay, tuy không tiền thiên bạc vạn cho cũng bực nhà giàu, dòng cái mảnh-lực kim tiền mà khuyến dụ anh kép ấy (cho giả quá có ai thêm). Lạ chi lòng dạ kẻ tiểu-nhơn, miễn ai có tiền thì thôi, chớ nào có kể câu « xứng đôi vừa lứa » nên khi cậu kép ta thấy bà tỏ dạ thương yêu, thì bày mồi mắn tuồng. Bởi vậy mới phòng loạn hiệp mặt, già trẻ trung phùng, mới rồ câu « Bảy mươi cổ cũng vừa mười lắm ». Từ đây, kể vấn hạt thì hơi dàng hội nhau nơi cái nhà của bà mướn đó. Lực cười thay!

Ôi! nội quận đều hay, muốn người đàm tiếu, mà ba vẫn tai điếc mắt ngơ, cứ theo miếng ủ Thầy ma ngăn cho hạng người dâm dục như thế. Già rồi bộ con ng... lắm sao ba? Than ôi! biết sao mà nói!....

NG.-LAM-CHƠN (Bình-đông)

PHẢI NÓI LẠI CHO MINH

Ômôn. — Bổn-báo mới tiếp đặng một bài sau nầy, xin cứ đem công-tâm mà đăng báo, còn hư thiệt thế nào bổn-báo chưa rõ.

Tôi xem qui báo số 319 ngày 2 Août 1925 thấy bài « Buồn lòng mới nói » của Cường-sĩ đáng nơi mục tuổi-sự mà kiến-bát quan Thầy-thuốc cai-quản nhà thương quận Ômôn, trong bài ấy Cường-sĩ dùng lời lẽ quá đáng để mà làm nhơ danh-giá của người. Trên đầu bài thì có lời của Tòa-soạn nói chưa rõ thiệt hư, nên nay tôi viết bài nầy cầu qui-báo đăng lên cho qui độc-giả biết, kẻo tưởng lầm theo như lời Cường-sĩ mà mất danh tiếng của người phải; sau có mấy lời tỏ cho Cường-sĩ biết

Quận Ômôn từ ngày nhà nước lập sở Dưỡng-đường đến nay là trên bốn năm rồi, quan thầy thuốc Nguyễn-văn-Cường đều cai quản đến nay, ngài vốn là người mực thước, chơn-chất, tánh ít hay nói, ngài sốt sắng công việc làm; ngài đã đặng tiếng tốt của người phải ở trong quận Ômôn khen ngài, ngoài ra những kẻ chạ, xỏ-lá, văn-minh lối, ghét ngài mà thôi. Những bịnh-nhân tại Dưỡng-đường được ngài nuôi dưỡng, chiếu-cố kỹ-lưỡng, thuốc men, dám chắc là một đều đặc biệt. Ngài lại có tài chuyên môn về việc thai sản bất trắt, ngài đã cứu nhiều cái hoành-sanh, nghịch sản thiên-hạ đều rõ.

Nay Cường-sĩ nào đó vì việc hớn riêng hay là vô phép bị mắng rồi cưu hờn viết bài trên báo để làm nhơ danh người cho bỏ ghét chớ có chi lạ. Cường-sĩ dùng tiếng « rất dữ tợn » mà đối với người có học thì dù rõ Cường-sĩ là điên thiệt, chớ không phải « Cường-sĩ » là cái hiệu của người làm văn. Vả chăng hai tiếng « dữ-tợn » đó thì đã dùng với những kẻ hung hoang cướp dấu đánh đập người mới trúng cho, xét cho chính những người có học đều cho có cách thế gì cũng không đến hai tiếng « dữ-tợn ». Còn trong quận Ômôn dầy không phải là không có kẻ đởm-lược, hay là tay viết báo, nếu có thiệt một người không thương đồng loại, không kể bổn phận thì há để bọ ăm ngơ mà dung dưỡng hay sao?

Tôi xin tỏ cho Cường-sĩ rõ: kẻ viết bài nầy chẳng phải là phùng-nghinh bợ-đỡ chi đâu, tôi viết bài nầy chỉ ý là quang-minh cái danh-giá của người phải. Xin Cường-sĩ suy-nghĩ lại muốn cho rõ ràng hơn nữa tôi xin tỏ rằng: phàm mình muốn nói sự gì có thiệt tức nhiên mình ký tên mình đi, không thì cái hiệu của mình, đừng có nhứt-nhát chi hết; xưa nay hễ cái gì lảo thì ưa trảo-trở cái tên luôn-luôn, cũng như Cường-sĩ đây nay ghét người nầy viết bài đề là « Sĩ-diên », không biết chừng mai ghét người khác rồi viết bài đề là « Sĩ-Khùng ». Ôi! điên với khùng ba tục luận!

Ô Sơn NGUYỄN-TRƯỜNG-BÁ

DỄ XỒM BẠI TRẬN

Long-Hậu. — Con xồm già mà tôi sắp nói đây thuở nay thường dùng thứ sữa dừa (chẳng nói khán quan cũng đã hiểu) song chuyến nầy xồm muốn ăn mỹ-vật mới là chớ. Số là tại Long-hậu có 1 con xồm già ngày kia đang ăn sữa dừa nơi vườn Thành, lần lần qua đến gốc cây dương dưới mé sông đình Long-hậu, đang khi ăn bụng công vừa no, dòm 4 phía không thấy ai lai vãng, ngó qua sân Hiếu thấy những kiếng-vật dầy dầy, các cây kia xồm không thích, bằng chịu hoa-hường tốt thay 4 bông đang đua nở sum sê, (xồm thèm rồi đa), mà sợ chủ; song khó giận lòng, lên đúc mỏ qua, mặc sức ăn hoa hụp nhị, rủi thay Hiếu ngó thấy sẵn có Long Truyện đó huế xúm rượt chủ chàng không đường tẩu thoát. Lúc đang nguy hiểm, khó liệu tẩu thoát bà phương liền chung tuốc vô trường-học. Nguy thay, 2 thầy

Giáo không nhẫn tâm, thấy thuốc thấy rủi xồm đánh xồm già thối lại, tính trở lại song ba tướng đã phủ vậy, đang lúng túng dường Viên-Thiệu khốn Nam dương, bèn sanh ra 1 kế, để dặng giải vậy, mượn 2 gạc làm thảo-đoạn, bỉ Truyện ta 1 cái tẻ nhào vô cột nhà trường thiếu chút lọi tay, đang khi Truyện ngã, xồm nhờ vậy mới thoát thân, ra đã khỏi trùng vây, mặc dầu ta dong ruổi. Tuy vậy mà thiên-hất-tùng-gian, khiến cho xồm già chạy chung ngay vào hốt, mới ngộ chớ, 3 tướng nổi gót kêu 2 chú lính bắt xồm, tức thì chú sùng chú cây, 5 tướng ví vô xa trận, nhưng vậy xồm lồn qua cửa hầu môn, nương cửa hậu buông dầu theo đường trường lánh nạn, 4 vó không dừng bước mà bình hầu rừng tấn truy, xồm vô kế khả thi, cũng vô phương khả đảo, bèn lối đại vô nhà Gian họa có người cứu chữa, nào để đâu chồng thiếm đi đâu khỏi bão hại thiếm nghe là ô, mất vía mất hồn, chạy ra trước em thấy xồm già cu-sụ đang khi gặp gỡ bằng biết kiết hung, nghe người ta nói cánh xồm, đánh xồm, bắt xồm, bắt xồm) nhiều quơ cái chi chi đó.. (khó kêu thiệt nhằm ngay chính giữa 2 gạc đánh xuống 1 cái, xồm tối tăm mày-mặt toán-loạn tâm thần lủi ngay ra đồng chạy miết. Thương ôi! 4 vó không dừng bước, lông-lá dồ dầy đường, vì đến chuồng mặt thở chẳng ra hơi nghỉ lại ăn năn đã muộn, ăn một miếng không thấm về đâu, mà thiếu chút nữa chúng no lột tấm da, mà lại cưa cặp gạc nữa là khác đa.

Chẳng biết con xồm nầy bởi đâu đến đây, có phải Võ-Hoàng đời trước đi lạc mà duy truyền dây không?

THIỆT, lại cảo

ĐÍNH CHÁNH

Longmỹ. — Số báo 322 đề ngày 10 Août có đăng bài cờ bạc « Longmỹ » xin sửa lại rằng: Lúc thấy ĐỘI-NHIỀU bắt ghe mo thì kêu Bếp Nghĩa xuống ngồi dưới ghe mo mà giữ, chớ không phải « BẾP-ĐẦU » xin chư vị độc giả biết cho.

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BANG CẤP TOT NGHIEP (2mo Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP-BẰNG SƠ-HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco-indigènes). Bổn-trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Chắc, Cầnthơ	Ng. v. Xôi, Saigon
Huỳnh cg. Hien Baria,	Ng. v. Nhung «
Huỳnh v. Louis, Giadinh	Ph v. Lý Nhatran
Ng. v. Trí, Baria,	Thái v. Hơn, Saigon
Ng. tấn Lợi, Soctrang.	Lê v. Cung, Sadec
T. quốc Hải, Rachgia.	H. v. Hiệp, T.-d.-m
Ngô Lời, Mytho.	B. v. Thắng, Longx
Ng. v. Giỏi, Pnompenh,	Lê v. Cử, Sadec,
H. v. Thanh, Baria,	T. v. Sẻn, Soctrang
H. v. Khiêm Baria	Ng. v. Quyện Rachg.
Ngô Tô Mytho	

Còn hội thi CẤP-BẰNG TIỂU-HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA.— Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường để giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn-trường cho mà biết.

Quãng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng-bang đặng rõ: Nhơn vì ông Trần-quang-Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục-tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn-văn-Ngọc* dit *Chín-Từng* kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa san phòng vi lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bỗi đều dễ sai khiến, quí khách sẻ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục-châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đ ơn vô cùng.

chủ nhơn
LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU
202 d'Espagne Saigon
kính thỉnh

Rẻ quá! Thật rẻ quá!

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết-Liễu lương-duyên của tác-giả Lâm-đoan Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc thật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cầnthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nỏo vạy, thì đừng có tiếc 0 $ 50

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? ký-giả dây dám hỏi.

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy ghé hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Vienot số 56 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán cũng rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là: Máy hát từ 2$ 5 sắp lên, dĩa hát, đèn dầu chưng cẩm thạch, từ 8$ sắp lên 18$, chưng nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$90, đèn manchon thứ 2$5 thứ 3$, đèn manchon treo 2$5; kiến mài gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 6$50. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 8 phân 1/2 3$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng, đồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng leql him trắng nhái bảo lãnh 6 năm, chạy 8 ngày; 8$, thuốc hay dám được: 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 6$, lưới may mùng, thuộc địa bộ rạp dụng khổ 1m40: 6$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bia nhỏ từ 2$ tới 5$50, bia lớn từ 5$80, tới 6$, v. v.., còn nhiều món khác rẻ không kể. Còn hàng Tàu lấy ti rẻ giá chạy.

Thơ gởi thì đề cho PHAM VAN NGOC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIÊN, 50 rue Vienot Saigon
Téléphone 565.

Công-ti Quản-hạt đại thương

Công ti nặc-danh, vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

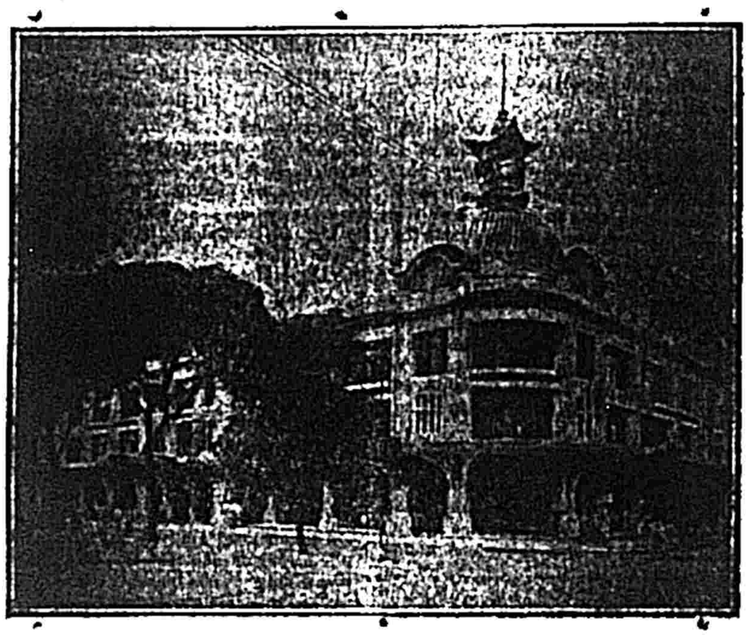

Ngày thứ tư 12 Août và mấy ngày kế đó

Bày ra bán rất nhiều thứ rượu ngọt danh tiếng
của ERVEN LUCAS BOLS

Thượng tửu

Abricot Brandy	mỗi ve 27 quan	Curacao orange gắc	mỗi ve	28	quan
Cherry Brandy điệu	» 25 »	Kummel	»	23	»
Cherry Brandy gắc	» 28 »	Marasquin	»	21	»
Crème de menthe	» 27 »	Peach Brandy	»	28	»
		Old tom gin	»	22	»
Crème de Cacao chocla	» 27 »	Spécial dry gin để			
Curacao trắng gắc làm	» 28 »	làm cocktails	»	22	»

Rượu cô cốt Cognac ngon

Cherry Brandy Grand Cognac	mỗi ve	35	quan
Curacao Grand Cognac	»	35	»

NÊN THỬA DỊP BẠC LÊN CAO
Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện tín: MAGCHARNER — Dây thép nói: Nói lại sở quản lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIAO YÊN Phạm-văn-Hiền prop.

100, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít mónhàng

Kiénovale t. khéo	5$00	Jardinière lat. vert bl.	8$	75	Tàu bướm nacre Réel.	3$50
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8	75	Máy bay bronze Réel	0 05
Porte fleur 3 corneta	2 50	Jatte tượng tợ coupe	5	00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	1 40	Hộp al. để đ hộp sữa R.	0	40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp dựng vàng laqué R.	1	95	Porte montre argt.	1 90
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R.	0	58	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	8 50	Hộp để thuốc annam R.	0	65	Binh mực 1/2 cris R.	0 80
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn đính hạt 0,80	2	40	Faux col 0,80 à	0 80
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6	90	Nœud à cour 0,60 à	1 20
Coupe đề bánh v. coul.	7 50	Soulier Richelieu verni	7	50	Régate à nouer 0,80 à	1 60
Dĩa để bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6	90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6	50	Casque rond trắng	4 50
Han carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wea. 6 g. 8	6	65	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 1$30, 2$50,	3 80	Đồng hồ car. w. 8 g. 2m20	200	00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 50
Hộp dựng vàng 0$ 75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m20	200	00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén dựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bờ cẩu	9	50	Vase miệng tôm	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. lat. vert 32 c/m	5	00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0	30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xát nhà du Hur 0,08 à	0	50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum Réclame	0 80	Fume cigarette amb. R.	0	80	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 15	Legumier đề com 0,75	1	00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Binh football bronze	20	00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch Réel.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0	60	Binh Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ. laqué R.	1	50	Binh Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2	50	Barrette fiette 2 thứ R.	0 10
ống bơm con 0$ 80 à	1 10	Khuôn bánh lo kiểu		03	Mũ quan matelot cỏ sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	15 00	Vase coul. mg đồng R.	0	75	Mũ quan matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Réel.	0 80	Vase chg nick. paysage	5	00	Mũ quan filette broderie	2 50
Phản d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1	00	Khăn choàn velours	5 00
Mềnnỉ trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1	80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2m20x2,45	15 00	Mền gòn cỏ bông	3	50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIÁO YÊN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm lnh đồ mới

Mandat quí khach có gởi cho B. Giáo Yên, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh bỷ tàu nầy 0$ 40 và 0$ 30, sục giá 0$ 35 và 0$ 25

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chộng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đải quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ cỡ lắm. Có bán máy hát xoàn và kiểm, đủ kiểu mới thật tốt, và có trở đủ hát cải lương, nhiều bài hay. Cùng có trữ nón Casque việc «CASQUE GAULOIS» thật nhẹ và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có nhiều đồ lặng phà ly như hầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium rất lắm. Chúng tôi lại có trở bán các thứ đèn, hạng Huê kỳ, chưa cẩm tỉ sạch, cam-vo, taspeto, có hoa tỉ đa tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, chạy rất công giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ONG COQ» là thứ giày của hàng *Richaud* bán lúc trước, có áo sắc mũi, cườ, régates, semelle, vớ tơ vớ chỉ, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C. A. P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu hễ dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghinh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Vienot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, lại không khí nhẹ phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chạp, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lễ hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước dâng sau đem ra đải khách, thì rất đẹp mắt, vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giấy giúm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trở bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 52.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
12 Rue Lagrandière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE

NGUYEN-VAN-MUI

10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua

DENTISTE
ANNAM TRUNG RĂNG
110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợmới — Saigon

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38

SAIGON

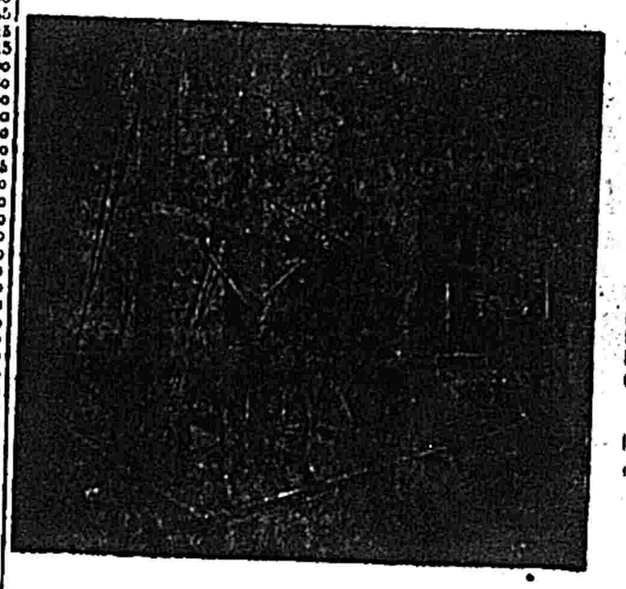

NGUYÊN GIÂN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRẬM EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỘI SỐ-DE V. V GIÁ PHẢI CHĂNG

Coi tướng người có tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên-sanh là người tỉnh Quảng-đông, ở miếu Thanh Hoàng mấy tháng nay đi lục tỉnh mới về có lời kính cáo cùng quí vị khán quan xin nhã giám. Tôi coi bói khoa cùng coi tướng số, đoán vận-mạng nghèo giàu số mạng, danh phận chẳng một lời dối định. Xin chư quí vị muốn, bớt sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì Liền rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái đầu hình 100 tuổi treo ẩn bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo làm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền đâu.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

RẺN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne (chợmới)
Saigon

Đèn-điện bổ tuổi có piles
Đèn xemáy, đèn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc kỷ giá nhẹ.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đã thưa, đã dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đỏ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đải

Trần Long, *Cẩn bạch.*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM — LE-VAN-BEN — CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

H. DELPEYRAT

Khí trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RUỢU CHÁT, RUỢU MẠNH
RUỢU KHAI VỊ, RUỢU TIEU-BỔ

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả: NAM-KIỀU

HỒI V

Mượn giáo Hường mà bắt lấy Tiêu thơ
(Tiếp theo)

Quan Huyện lại kêu mấy người lân-bàng lên mà hỏi rằng: Tôn-Bội ở ra những quân hung thú tại nhà, thì hôm sớm ra vào, chắc chúng bay cũng có biết chớ!

Bọn lân bàng đáp: chúng tôi bận công chuyện làm ăn, sáng đi tối về, nên không thấy biết gì cả.

Trị-Huyện bấy giờ mới kêu Tôn-Bội lên, Tôn-Bội thấy trong đám chúng nhơn quì ở trước thềm, không có Năn-Loan, Bảo-Cương, trọng bụng mừng thầm, thôi thì 36 mạng kia, một mình ta đền mạng là đủ, không phải liên lụy đến anh em..... Trong bụng đang nghĩ, bỗng nghe quan Huyện hét lớn rằng: người còn nhỏ người, mà sao đã dám làm những sự hung ngược, hai tên hung-thú người mướn đánh chết người đó, bây giờ ở đâu?

Tôn-Bội khóc bẩm rằng: tiểu-sanh ở nhà đọc sách, chưa từng giao du với ai, chỉ có bữa trước theo nhạc phụ tới vườn Tranh xuân uống rượu, không ngờ Mễ-công-tử vì một sự thù riêng, đem người nhàm đến, đánh tành mạng hai cha con tôi bây giờ thiệt là nguy cấp, may trong vườn có hai chàng tráng sĩ, thấy sự bất bình, liền ra tay đánh tan bọn chúng nhơn, cứu đặng hai cha con tôi, hai cha con tôi đội ơn, thỉnh về nhà tạ ơn, Không biết vì có sao bữa trước đây Thạch-cảm-Đương lại đem thủ-hạ đến đánh nhà tôi, hai gã tráng sĩ thấy thế, đứng ra cản trở, đôi bên đánh lộn một hồi, đâu đâu xảy ra việc chết người, nay hai gã sợ tội đã trốn đi rồi, tôi chưa từng hỏi biết họ tên, vậy xin đem thân thế mạng.

Quan Huyện giận lắm, hét lớn rằng: Có lý nào khách ở nhà chủ một đêm, mà chủ có nói là không biết tên, họ khách bao giờ. Trong nầy tất còn nhiều mới ẩn tình, không đánh nó không khai thật. Quân bây đâu! Căng nọc nó ra cho ta! — Quân lính nghe truyền, dạ rân lên Tôn-Bội chẳng còn hồn vía nào cả. Hai bên tả hữu không để cho kêu nài, lập tức vật cổ Tôn-Bội xuống

Giáp cơn một trận tức thì,
Con ong cái kiến kêu gì là oan

Tôn-Bội nằm chết giả tại dưới đất đến quá nửa giờ mới tỉnh, sui sụt kêu rằng tiểu sanh tình nguyện đền mạng chớ thiệt không biết hai người ấy tên gì cả.

Quan Huyện nói mầy còn chối rằng mầy không biết, vậy ta phải dùng đến khảo đá mới xong! Đoạn lại hét tả hữu đem Tôn-Bội ra tra tấn, tra tấn; mặc lòng, Tôn-Bội vẫn liều chết không chịu khai. Quan Huyện không sao được, trong trí nghĩ rằng: nó đã nhứt định không khai mà mình cứ khảo đã mãi, nếu có xảy ra việc gì, thì mình biết tính làm sao, âu là bắt nó cung khai, rồi hãm lên Thượng-tư, mặc kệ Thượng-tư xử sao thì xử. Trong trí định như thế rồi, bèn hỏi Tôn-Bội rằng: mi quả thiệt không biết họ tên hung thủ là gì phải không? — Tôn-Bội nói phải. — Quan Huyện bèn sai người đem giam lại một chỗ, rồi bảo bọn chúng nhơn rằng: Ta đã cứ pháp gia hình, song Tôn-Bội cũng không chịu khai ra họ tên kẻ hung thủ, vậy để ta còn phải người đò bắc, các ngươi hãy đâu về đấy, yên nghiệp làm ăn, chớ có vọng động. Chúng nhơn nghe lịnh tan về. — Quan Huyện đang sắp thảo tờ bẩm bẩm lên Thượng-tư, thì lại thấy người nhà bọ Mễ lại nói rằng: Tôn-Bội làm sự hung ngược. Vậy phải niêm-phong nhà y lại, rồi sẽ mở đường tra vấn. — Quan Huyện nhơn thấy phụ thân Mễ-vũ-nghị là một vị Tể-tướng đương triều, không dám trái ý, bèn sai người đến nhà bọ Tôn niêm phong lại.

Nói về Phương-cô ở ngoài, đem tiền đút lót cho những quân ngục tốt, để nó khỏi hành hạ Tôn-Bội, rồi về thuật chuyện với phu phơn và tiểu-thơ, phu nhơn khóc lóc buồn rầu, điểu-thơ cũng dứt từng khúc ruột.

Phượng-công bàn với phu nhơn rằng: Ta nay tuổi đã lục tuần, hiếm hoi sanh đặng một gái, vẫn tưởng không trai cậy rể, chấn gia đình trong ấm ngoài êm, ngờ đâu có sự dường nầy, ta thì sức yếu thế cô, con thì đầu xanh tuổi trẻ, biết cậy ai là người tế tộ, với người trong bổ trăm luân.

Phu nhơn nói: Ông già rồi tôi cũng già rồi, nay chẳng may gặp cơ biến dường nầy, thôi thì nhứt sống nhì chết, một liều ba, bảy cũng liều, ông mau mau xuống Kinh, dâng sớ kêu oan, may ra lòng trời còn động, mà nỗi oan kia được biện bạch, thì rể con ta được phu phụ đoàn-viên, mà vợ chồng ta cũng có nơi nương cậy.

— Phu nhơn nói cũng có lẽ phải song ngặt vì từ đây tới Kinh, đường sá xa xuôi, không phải một ngày hai ngày mà tới được. Huống chi Mễ-vũ-Nghị đem lòng hờn giận, đã mấy phen toan chực hành-hung, nay đòm biết tôi không có ở nhà, tất là lập mưu ám hại, bây giờ phu nhơn, mẹ tôi già con thì dại, biết cho chỏ làm sao. Vậy để tôi đem phu nhơn và con gởi vào một chỗ nào, rồi tôi sẽ xuống Kinh, thì mới yên bụng được.

— Phu quân tính thế phải rồi, song mẹ con tôi bây giờ biết gởi thân vào đâu cho được!

Phượng-công ngồi ngẫm nghĩ một lát, rồi gật đầu nói rằng: bữa trước chú ba nó có sai người lại thăm ta thôi bây giờ hai mẹ con nhà qua bên Hồ Quảng mà nương náo với chú nó là hơn. Nguyên Phượng-công có một người em ruột, khi Phượng-công làm quan tại Kinh, ở nhà đều bị Mễ-vũ-Nghị khấy rối không chịu nổi, bèn đem gia quyến qua bên Hồ-Quảng ở với cha vợ là Trương-tử-Trọng, từ đó mới được bình yên. Nay Phượng-công sực nghĩ tới liền bàn với phu nhơn, phu-nhơn và tiểu-thơ nghe nói đều bằng lòng. Phượng-công đỡ lịch ra coi, chọn ngày 13 tháng ấy khởi hành lại sai người nhà vào trong ngục nói cho Tôn-Bội biết, còn mình thì thâu xếp hành-lý, sắp sửa khởi hành.

(*Còn nữa*)

NHỊ-THIÊN-DU'O'NG

ĐẠI DU'O'C PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT TIỆN HIỆU NỊU SAU NAY:

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thấy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vả cái máy sanh huợt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thân mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tăng ẩm tả, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô kiệt thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hỏa xen chưng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tinh, khô cổ rát lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc ván vàn, các chứng thấy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối măng mảng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẻo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHÁU LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc huờn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc hông, trọ trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc ngươn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc huờn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì ngươn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hợp lại mà chế ra thứ thuốc huờn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chận hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chơn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồng nhảy nhót, chỉ trỏ tay giựt chơn; nhiều nhảo ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Như thiết cấp chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, dã thông cứu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ [illegible], khô khé ọc sữa, tịch trệ đau bụng, thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một huờn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; nấu với nước gừng.

Con nít phải uống nửa huờn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm huờn; uống chừng vài hay chừng nầy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẻo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gấm	4 huờn. .	1$00
»	2 » . .	0 60
Hộp cây	4 » . .	1 40
»	2 » . .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh + thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn lối phute đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 huờn là: 0$60

AN-THAI-HUỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thế giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ca, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhọc thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Hiền Đường nghiệp cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 huờn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống chừng 1 muỗng uống cà-phe. Cử ăn đồ chiên xào, cay nóng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xuởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Kính hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tỏ sắt đủ kiểu.

Kèn mặt bông và các thứ kim khí rất khéo lẹ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giải.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đối mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Bán các đồ phụ tùng theo kiểu xe thường và đúng chữ.

BÁN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIỆN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đẹp rào mả

Làm kiểu nhà-ống và kiểu thường. Ổ... khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu lối (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các garo xe điện từ Chợ-lớn tới Hà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hai, Nhựt-Tân-Hảo.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner

Đ à là. Rue Catinat

Đường Kinh-Lấp, đường Catinat

SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm,

Kính cùng Quí khách rõ: tôi mới một tiệm ngủ hiệu là HOTEL d'ANNAM (*Nam Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, chúng có dọn phòng ở từng dưới đất mướn cho tiện Quí-khách, xin Quí-khách thơ đến tôi Saigon xin đến tiệm tôi mà mình lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngoài rất mát mẻ tại đường Catinat, trước mặt hãng Lương Hữu từ số 9 đến số 15

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ mới.

Xin ghé mắt ! ! !

TÁI PHÁT KHÁCH-LẦU

CỦA M. TRẦN-XÀO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chế khan thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và tại Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cùng trà sai vặt (boy) tôi để khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đó đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sau sao quí-chức cũng đặng vui lòng. Đã ở gần garo xe-lửa Cholon-Mytho cùng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí cước.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. F. F. R. F. D. HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A. F, DIAMANT, BROCHET SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie. Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho đỡ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghinh thậm trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn: TRẦN-XÀO dit KHÁ

It được vậy ! !

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BE Saigon là nơi rất xứng đángcho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng cho rộng rải cho muốn tỉnh giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy nói sẵn để sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mỗi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM VĂN...

ĐÈN LỒ KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử cho được rõ. Bấy lâu nay mười tông-bao ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng rủa cùng tôi đến ngày nay đặng bền vững, cho thấy tên xuất trong thương trường, thiệt là cùng tôi hết lòng hậu đãi quí khách.

Vì tánh quyến thuộc càng lâu càng nồng nên chi phần đông trong quí khách đã muốn đến thăm cùng cho thường tôi. Bỏ ở ấy cho nên nó phòng cũng ngày xưa thành ra ít, khó nỗi bề đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sang cho chúng tôi xin:

1° Hưng-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Hoa-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace Lorraine số 103 và 105;

3° Hoa-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 16 và 20, đến mở thêm rộng rải mười mà, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hậu cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đến ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hội, chừng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay Kính C.

Quảng-Hỷ. M. Hiện

FABRIQUE DE CASQUE

FANTAISIE

Vente engros et en détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH

42, Boulevard Charner — SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm thạch

---

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,

kính mới.

THI-THỢ

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo

N° 13 rue Pellerin Saigon

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn-văn-Giáo trước kia Nguyễn-văn-Thơm đã phân rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm tôi có nghiệp riêng làm đồ nữ-trang theo mỹ kiểu thời, những là: trâm, chuyền, vòng, nhẫn, bông tai, nút áo, vàng dát, kiểu nhẫn, hột bông, nơ đặt, đồng chuốt v... v... thợ giỏi kiểm thiết công như ngày trước ạ.

Xin quí ông quí bà, muốn đồng món chi xin đến tới tiệm tôi, nay là việc thợ mới cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí bà đừng mong chi thì tôi cũng hết lòng chu toàn mà gởi đến cho quí ông quí bà đặng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM

N° 13, rue Pellerin SAIGON

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

Cựu thợ năm 1900

Ancien ouvrier de LAITHIEU (THUDAUMOT) Ouvrier d'Ebénisterie

Đường mới mướn thợ đi rồi

TIỆM NGÀNH CÓ THỨ ĐỦ MÓN

1° Tại Mytho đường mới mướn, gần bến tàu và xe-hơi, 2° Tại Cầnthơ đường mới mướn ngay cầu tàu rẻo Khách-trú; 3° Tại Phnôm-Penh đường cái, ngang Tòa-bố; 4° Tại Rạchgiá đường mới mướn, gần bến tàu.

Xưởng nầy có đóng nên đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, nôi đóng toàn cây tứ-thiết như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị nâng-đỡ ủng hộ cho chúng tôi rất vẻ vang.

Kính mời quí khách đến mua chơi, hoặc mướn hay là đặt theo ý, thì đến tận nơi xưởng và hỏi âm lấn.

Mandat và dây thép đề tới: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéolắmtừ 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu=Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ để tập thể-thao, đồ để chung diện trong nhà.

Tiệm đóng xe

Sửa xe rẻ bán đồ phụ tùng

Đường Luro môn bài 99 và 101

(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bành, xe kiếu, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đàn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiểu đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da đẹp rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, nhường đạp hai tiếu, bánh để thắp đèn khi đã theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Qúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm nghỉ, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hầu đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vikmet số 49 ngang chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kỹ-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Centre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.